

РЕШЕНИЕ

№ 3906

гр. София, 11.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав,
в публично заседание на 11.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7806** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на К. Р. Г. от [населено място] срещу заповед № СП 45-55-19 /26.7.2012г. на И.д. Главен директор на Главна на дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ (ГД „Г.“), с която на основание [чл. 103, ал. 1, т. 1 от ЗДСл](#), ПМС № 129 /2012Г., Класификатора на длъжностите в администрацията, чл.6, ал.3, т.7 от У. правилник и подадена молба от служителя, е прекратено служебното му правоотношение на длъжността "старши инспектор" с ранг V младши в отдел „Летателна годност“ при дирекция "Авиационна безопасност", считано от 27.07.2012г. Основното възражение на жалбоподателят е, липсата на надлежно изразено валидно съгласие от страна на жалбоподателя на първо място и на второ – липсата на валидно съгласие от страна на органа по назначаването. Наведени са доводи и за нарушение на правилата на чл.103, ал.1, т.1 от ЗДСл, а именно – че в предвидения в цитирания текст 10 –дневен срок органа по назначаването не е предприел действия по уведомяване на служителя за приемане на предложението му, поради което счита заповедта за незаконосъобразно издадена. С оглед на ангажираните в тази насока гласни и писмени доказателства се иска отмяната на оспорения индивидуален административен акт.

Ответникът - И.д. Главен директор на ГД „Г.“, чрез процесуалния си представител юрк.Д. оспорва жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и представените по делото

доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, адресат на оспорения индивидуален административен акт и в срока по чл. 149, ал.1 от АПК и следователно е процесуално допустима.

Разгледана по съществото на спора и следва проверка на атакуваната заповед съгласно чл. 168, ал.2 от АПК на основанията по чл. 146 от същия кодекс, същата е основателна по следните съображения:

Не е спорно в процеса, че К. Р. Г. е заемал длъжността „старши инспектор“, с ранг V младши, в отдел „Летателна годност“, дирекция „Авиационна безопасност“. Това се установява и от Заповед № СП – 1 от 16.01.2012г. на Главния директор на ГД”Г.”.

Съгласно разпоредбата на [чл. 103, ал. 1, т. 1 от ЗДСл](#) служебното правоотношение се прекратява по взаимно съгласие на страните, изразено писмено; страната, към която е отправено предложението, е длъжна да вземе отношение по него и да уведоми другата страна в десетдневен срок от получаването му; ако тя не направи това, се счита, че предложението не е прието.

От приложения по делото e-mail от 03.07.2012г. изпратен на служители в ГД „Г.“, измежду които и жалбоподателят К. Р. Г., се установява, че на посочените като адресати на писмото лица е направено предложение да подадат молба до главния директор за освобождаване по служебно правоотношение и за назначаване на същата длъжност по трудово правоотношение, считано от 01.07.2012г. Предложението да служителите е направено във връзка с промени в новия класификатор на длъжностите в държавната администрация, и по-специално на длъжностите „главен инспектор“ и „старши инспектор“, за които е предвидено да са по трудово правоотношение.

От приложенияте по делото заявления /л.12 и л.13 / от жалбоподателя, е видно, че същият е написал в един и същи ден заявление за освобождаване от държавна служба и заявление за назначаване по трудово правоотношение на длъжността „старши инспектор“ в отдел „Летателна годност“ при ГД „Г.“.

По делото са приложени и заявленията на останалите служители – адресати на цитирания e-mail, ведно със заповедите за освобождаване от държавна служба и заповедите за назначаване по трудово правоотношение на всички тях, с изключение заповеди за назначаване на жалбоподателя и на служителката Е. М., той като такива не са издавани.

Неоснователни за възраженията на жалбоподателя за липса на приемане на предложението му за напускане в предвидения в нормата на чл.103, ал.1, т.1 от ЗДСл 10-дневен срок, тъй като по делото липсват доказателства за датата на подаване на самото заявление, както и за датата на поставената резолюция „Да“, видно от същото /л.12 от делото/, за да се може съдът да направи каквато и да било преценка за началния и краен момент на 10 –дневния срок.

Настоящата инстанция, намира, за основателни обаче възраженията на жалбоподателя, че липсва волеизявление от негова страна за напускане изобщо на длъжността „старши инспектор“ в отдел „Летателна годност“ при ГД”Г.” по следните съображения:

На първо място по делото липсват доказателства за заявлението за напускане от К. Г. да е подавано респ. вписано в регистъра при работодателя. На същото няма нито входящ номер, нито дата, за да се установи факта на приемането му в деловодството при ответника. От данните по делото е установено само, че на 04.07.2012г.

жалбоподателят Г. е написал и подписал заявление за напускане на заеманата от нея длъжност по взаимно съгласие.

Освен това дори и да приемем, че цитираното заявление е депозирано в деловодството при ответника от самия жалбоподател, видно от второто подадено в същия ден заявление, жалбоподателят е заявил желание за назначаване на същата длъжност по трудово правоотношение, така както му е изпратено предложението по електронна поща от 03.07.2012г.

Следователно, при това положение, единственият правилен извод, е че липсва валидно изразено волеизявление от страна на Г. за прекратяване на служебното му правоотношение по взаимно съгласие изобщо, тъй като подаденото заявление е подадено като съгласие под условие за преназначаване на лицето по трудово правоотношение на изпълняваната до момента длъжност. Обстоятелството, че жалбоподателят е написал заявлението за освобождаване от държавна служба на 04.07.2012г. не е достатъчно за да се счете, че има надлежно отправено искане от служителя към органа по назначаването.

Освен това, не се установява дали молбата е подадена в деловодството, как и от кого, както и липсва изобщо регистрация на същата. Резолюцията „Да“ /без дата, само с подпис на лице/ на заявлението не е индичия за това.

Затова предприетите по-нататък действия на органа по назначаването следва да се квалифицират като незаконосъобразни - както резолюцията „Да“ без дата с което отправеното предложение за прекратяване на служебното правоотношение по взаимно съгласие е прието, така и издаването на уволнителната заповед № СП 45-55-19 /26.7.2012г. на И.д. Главен директор на ГД „Г.“.

И. от съда извод за липса на надлежно заявено в писмен вид волеизявление на служителката за прекратяване на правоотношението между страните "по взаимно съгласие" не се променя и от съдържанието на втората молба на Г., с която същият изразява желание за назначаване по трудово правоотношение, което всъщност е и било условието за подаване на първото заявление с оглед изпратената електронна поща.

По изложените съображения съдът счита, че оспорената заповед е незаконосъобразна и подлежи на отмяна поради нарушение на материалния закон, тъй като при установените по делото факти разпоредбата на [чл. 103, ал. 1, т. 1 от ЗДСл](#) се явява неприложима.

С оглед изхода на делото, основателно е искането на жалбоподателят за присъждане на разноски в размер на 565 лева, съгласно приложения по делото договор за правна защита и съдействие.

Така мотивиран и на основание [чл. 172, ал. 2](#) и [чл. 143, ал. 1 от АПК](#), Административен съд – София –град, I отделение, VII състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № СП 45-55-19 /26.7.2012г. на И.д. Главен директор на ГД „Г.“, с която на основание [чл. 103, ал. 1, т. 1 от ЗДСл](#), ПМС № 129 /2012г., Класификатора на длъжностите в администрацията, чл.6, ал.3, т.7 от У. правилник та ГД „Г.“ и подадена молба от служителя, е прекратено служебното правоотношение на К. Р. Г. на длъжността "старши инспектор" с ранг V младши в отдел „Летателна годност“, дирекция „Авиационна безопасност“, считано от 27.07.2012г.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ да заплати на К. Р. Г. сумата 565 (петстотин шестдесет и пет лева) лева разноски. Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните. Преписи.

СЪДИЯ: